

[Finansministeren.]

Amt og Kommune er paalignet et større Beløb, end disse Procenter berettiger, skal Statskassen give Afkald paa det, Staten kunde faa.

Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Korsgaard har gennemtænkt denne Sag tilstrækkeligt. Lad os tage en Skatteyder i Provinsen, som har en Indtægt paa 8 000 Kr.; han betaler i Statsskat 268 Kr. Hvis han bor i en Købstad, har man dør Ret til at forhøje hans Indtægt med op til 40 pCt., og hvis man forhøjer de 8 000 Kr. med 30 pCt., saa er Manden oppe paa en skattepligtig Indtægt paa 10 400 Kr. Hvis Ligningsprocenten i den paagældende Købstad er 18, vil han komme til at betale 1 872 Kr. i Kommuneskat, 268 Kr. i Statskat. Det er 2 140 Kr., han skal betale til Stat og Kommune, men da han af de 8 000 Kr. kun maa betale 20 pCt. af de 4 000 Kr., det er 800 Kr., og, saa vidt man kan skønne efter Forslaget, maa betale 22 pCt. af de næste 4 000 Kr., altsaa i alt 1 680 Kr. — jeg er ikke sikker paa, at det er helt rigtigt, for der staar, at for Indkomster mellem 4 000 Kr. og 5 000 Kr. skal de 20 pCt. forhøjes med en halv Procent, og saa fremdeles med en halv Procent, og der kan altsaa blive Tale om, at han paa dette Grundlag kan komme til at betale 850 og ikke 880 Kr. af de sidste 4 000 Kr. — saa faar Staten for det første ingenting, men kommer oven i Købet til at betale 192 Kr. til den paagældende Kommune.

Jeg tror nok, man kan sige, at det vil blive noget vanskeligt for Staten at lægge Budget og faa det til at balancere, for man ved ikke, hvilke Udgifter man faar med Hensyn til de paagældende Skatteydere. En saadan Ordning vil betyde, at Kommunen i mange Tilfælde kan forhøje Skatteudskrivningen, uden at den paagældende Skatteyder kommer til at betale mere til Kommunen; det er Staten, der kommer til at betale. Det vil dog vist være heldigst at vente med denne Sag indtil senere, dette her vilde vist være en noget for letsindig Politik.

Nu skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, hvis Ændringsforslag er omdelt og har været omdelt i nogen Tid, men ikke er blevet oplyst her ved Dagsordenen. Det gør nu i og for sig heller ikke noget, for jeg synes egentlig slet ikke, at de hører hjemme ved denne Behandling, saa skulde det gaa rigtigt til, burde de have været afvist. Det kan maaske siges, at det ene For-

slag vedrørende Merindkomstskatten hører hjemme under Forslaget, men det er jo ganske urimeligt. Her er nævnt Landbrugere med en Skatteværdi paa 100 000 Kr., men da Merindkomstskatten kun vil komme til at angaa de Folk, der har en Indtægt paa over 10 000 Kr., gaar jeg ud fra, at Landbrugere slet ikke er interesseret i dette Forslag. Men er det saaledes, at Landbrugere i stort Tal har en Indtægt, der ligger paa over 10 000 Kr., saa vil det for det første være rimeligt, at de kommer til at betale Merindkomstskat, og for det andet vil der ikke være megen Mening i, at vi overhovedet drøfter Spørgsmaalet om Hjælp til Landbruget. Jeg tror derfor, at man ganske roligt kan lægge dette Ændringsforslag til Side.

Med Hensyn til det andet Ændringsforslag, som vedrører Pensionsspørgsmaalet og Formuebeskatningen for Aktieselskaber, Foreninger og lignende, vil jeg sige; at det mener jeg, slet ikke hører hjemme under dette Lovforslag. Jeg mener godt, at man kan gaa til at drøfte en Formuebeskatning af Selskaber, men det maa være under den almindelige Indkomst- og Formueskattelov, ikke under en Merindkomstskattelov.

Med Hensyn til Pensionerne vilde det være ganske urimeligt, om man vilde begynde at lovgive vedrørende Pensioner paa en Merindkomstskattelov. De ærede Forslagsstillere har ikke alene fremsat disse Ændringsforslag, men har gjort Bemærkninger til dem, hvor de taler om det Misbrug af Statens Midler, der finder Sted ved Dobbelt-pensionering. Det forekommer mig, at de ærede Forslagsstillere, der er stærke i deres Udtalelser, her virkelig burde have fremsat Eksempler paa, hvorledes dette Misbrug finder Sted.

Jeg gentager, jeg synes slet ikke, det vedrører denne Sag; men da det nu er rejst, ønsker jeg alligevel at gøre et Par Bemærkninger for at tilbagevise Forslagsstillernes Paastand om, at der her finder et Misbrug Sted. I den gældende Tjenestemandsløvs § 62, Stk. 5, er det bestemt, at dersom en pensioneret Tjenestemand ansættes i en pensionsberettiget Stilling i en Kommune, et koncessioneret Selskab eller anden offentlig Virksomhed — og her er tænkt paa Telefonselskaber, Hedeselskabet o. lign. — inddrages hans Pension med det samme. Ved hans Afgang fra den Stilling, som ikke er Statsstilling, faar han ikke Pension begge Steder, men ved Beregningen af den endelige Pension, det vil sige den Pension, han faar, naar han forlader den